

שני שעירי פרק שישי יומא

סו.

עין משפט
נר מצוה

כג א מ״י פ״ב מ״ל שמיטה
 ויוכל ה' ה'
כד ב מ״י פ״ד מ״ל פסולי
 מוקדשין הלכה ז'
כה ג ד ה מ״י פ״ח מ״ל
 ערכין ה' ח סמג עשין
 קלב'
כו ו מ״י פ״ד מהלכות
 עבודת יוה״כ ה' ז'
כז ז מ״י שס פ״ב ה' ז'
כח ח ט מ״י שס פ״ג הלכה
 ז'
כט י מ״י פ״ד מ״ל שקלים
 הלכה ח:

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו חננאל

ואקשנין (חבת) ודוהכל
(קשר) חתונה ארלה ומשני
בכא אל תני' יהודה כולן
ימיתו ארלה משום דקשיש
להקלה. כהנאין אין מחרמיין
בזמן הזה, אלא קשיש וא'
הענין וא' החרים [המה]
יתעק, נעל דלת בפניה
ומתה מאליה, כסות לבי
יבקה. נעול גלות לכל
יליכס לים המלח. ותקלה
מפני תני ארלה, ודברין
עשומן חק כר. באי וכו'
אצל שעיר כר. ואילו בני
אחון אל קתר דברין דשני
המשלחה. ואסיקא וא'
כהנים נפקי מכלל ישראל,
בין מדרתה וחזקא עכל
כר ישראל, כהנים בכל
עמק בית ישראל הן. מסור
לשם שרואו מוליכי כר
והותרה ליה אל כל ענות
בני ישראל ושלח ביד איש
על המדבריה, ואיש להכשיר
תני אש ואפי' ר'.

ה' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט (המשך)

על ידי שיהיו מרובה להם נקט
בה האי' לשנא שכשהיא צבית
הקצרות אין יכולין להוציאה
משם אלא תרעה (ורועה).
וממני' דממורה דפרק וול
ים בהמה תעקר. הקשה ה"ר
ד"ר יהודה אהר ליה שקול ד'
[ד]במקרקעי מיירי. **אֵלָא אֵלָו**
צ"ע עקירה דקמחא לאו לשמו
ימות השנה צ"ע עקירה (ודאי')

אין מקדשישן. משום דחיישינן תקלה והכי גמי אמרינן בצבורות
צפרק מעשר בהמה (דף נג.) ללאחר חורבן בטלו מעשר
בהמה משום תקלה ומימיה דצפ' בהמה בהמה (שם דף נד:) ר' אלעזר
בן עזריה הוה מעשר מעדריה מירכר אלפי עגלי בכל שנה ושנה
ואיך יתכן זה להיות והא רבי יוחנן
בן זכאי חי לאחר חורבן קתם מדתת
משחבר בית המקדש והתקין רבי
יוחנן בן זכאי והוא היה נשאר ואחריו
רבן גמליאל ולכל הפחות היה שנים
נשא עד שנתמנה רבי אלעזר בן
עזריה כדמשמע צפרק תפלת השחר
(ברכות דף ס:) דקאמר אשמתקד
לעריה וכו' ואם כן היה רבי אלעזר
בן עזריה לכל היותר בשעת חורבן
בן ט"ו שהרי בן י"ח היה כשנתמנה
נשא היה היה שלש שנים אחר חורבן
לכל הפחות דכפרישית וקטן היה
דימי היות רק שנים לפני החורבן
וקטן לאו בר אפרושי מעשר הוא
ובצביל אותם שנים שהגדיל לפני
החורבן שאו היה מפריש לא היה
ליה למימר כל שנה ושנה ויש לומר
אפוטורפוס שלו היה מפריש אי גמי
לא בטלו מעשר בהמה לאלתר בחר
חורבן אי גמי י"ח היה מעשר למלך
ולא להירא דלא היה ליה למימר
בהאי נישנא :

וְאִין מחרימין. פירש רש"י כמאן
דאמר סתם חרמים לצדק
הצית ור"י מפרש דלמא אפי' כמאן
דאמר לכהנים ואע"ג דשרו ולא
שייך בהן תקלה הני מילי בחד דמטו
ליל כהן אבל קודם לכן לא דלמא צפ'
גיד פסולי המוקדשין (בבבא מצ. 97 ע"ב).
חרמים לבד זמן שהם צדי בעלים היו
הן כהקדש לכל דבריהם ומועלין בהם
והא תאמר אי הכי מאי איריא בזמן
הזה אפילו בזמן הצית נמי ויש לומר
בזמן הצית דשכיחי קדשים היו
בקיציאן וזהירין במילי קדושה אבל
השתא דלא שכיחי לא זהירי אי נמי
בזמן הצית שכיחי כהנים ולא היו
זהירין בעלים להשהותו צידם
ונותנין אותו לאלתר לכהן:

ש ירקבו. תימה

(דף כט.) אמרין ההוא גברא דלחרמיניהו לנכסיה פסונוצדיא אמר זיל לקמיה דרב יהודה אמר ליה זיל שקול ד' זוזי ושדי בנהרא ואמאי לא קאמר ליה דתניא הכא פירות ככסות וכלים ירקבו וכו' ויש לומר ההם מיירי במקרקעי ואולי אין ללחם תקנה אלא בחילול דאם אמרין יניחנה צורה ולא תיעבד ולא תורע שדות צורות איכא טובא וליכא היסירא ואזי צה ליה תקנה וא"ת ויהא על כרחך מוטטלי נמי הוה מפרדין הם והא עובדי דפומבדיתא נמי מרקע נמי הוה מכלל דמטלטלי נמי

למקשה הש"ס בפשיטות במקרקעי
תקנה בחילולו:
ס לא מיימי הני תנאי דהכא משום
פליגי ר' יהודה ור' שמעון בפ"ק
ז להו כפרה כלל בשעיר המשתלח
וזס פר כדאמר בטר הכי בשלמא
ס"ק התם לרבי יהודה כדתנא דרבי
בראך ר' שמעון נמי אית ליה דנאי
נאי וציתי צפרק אמר להם הממונה
ומר (דף מג:) משום דרבי ישמעאל:

אמר
טובא. אם הקדיש [ו]העדר ב' (בהמה תעקר) וה' וה' וה' (טע, א) והוא בנהל לחמוריו לניכסיה אתה לקק קרקעיה ולקק יש להם פדיון. והבי מוכח כל הסוגיא דה' ו' וה' וה' ואפילו למאן דלמא פסח בשאר ימות השנה ו' וה' וה' תחזירי נשטת (פסחים סד, א) ש"מ ע"כ כגון שהיו פעלים טמאי ממשי שידחין לפסח שני.

אין מקדישין. משום דח
צפרק מעשר בהמה
בהמה משום תקלה ותימה
בן עזריה הוה מעשר מעד

למוכר התינה שער
גזירה פר אטו שער
עוד חטאת שעברה
דאמר ^(ב) ריש לקיש
רואין אותה כאילו
קבורות ורועה אלא
תקלה ^(ג) (דתנן) ^(א) אין
ואין מחרימין בזמן
ערך והחרים בהמה
לים ידקבו מעות וכלי
המלח ואי זה הוא
הוא מתה מאליה
דהקרבה אפילו כל
גזירה ועבודה אפילו
תקלה דהקרבה והנך
לא טריד בהו קד
בה ^(ד) ותקלה עצמה
שלא קרב בראשון
לשנה הבאה ותניא

ואו בתקלה פליגי לא
נקלה והכא בפלוגתא
ולא קשיא הא רבי
ממענות אלא לאו שמע
ע מינה: **מתני'** בא
לח וסומך שתי ידיו
הא אומר אנא השם
יניך עמך בית ישראל
א לחמאים ולעונות
עונו ושפשעו לפניך
כתוב בתורת משה
זהו יכפר עליכם
תיכם לפני ה' תמהרו
ימדים בעזרה כשהיו
שהוא יוצא מפי כהן
שתחיים וגופלים על
שם כבוד מלכותו
שהיה מוליכו הכל
א שעשו הכהנים
מניחין את ישראל
סי מעשה והוליכו
היה וכבש עשו לו
מתלשים בשערו
שול וצא: **גמ'** ואילו
לא קאמר מאן תנא
אמר איש להם כפרה
טו כהנים לאו בכלל
הכשיר את הזר עתי
שיהא

כדמפרש הכא וכ"ש דניחא
רחק מקרקעי נמי הוּו מדע

דפסחים (דף כ:) בתקלה
ידרה. מכלן אני מתרחק
מנה בשאר עבירות ולר"ש
ד"ר"ש מדכחיזי צפר של
דבעין ימי ירדיון ולי ולי
וכו' ומכאן של לי לתרחק
הכי תנן צוידה ראשון
לאהרן וכו' ומפסח טעמא

מחטא (כא, ב) מוקי האם אליהו ושקלי
עיקב ומזינין עבדן ר"מ פסק הדין
על דא דאמר ר"מ צוידה ראשון
ש"מ בתקלה פ"ג. שמה ישתטט בש
שקלי וכו' והוא כיון שראוי לשנה הבאה

לָטַע עַד שִׁגִּיעַ בָּאוֹתוֹ יוֹם
כְּגוֹן שֶׁהִקְדִּישׁוּ בָּיִם שְׁמִינִי
וְהָ וְכִי מֵטִי יוֹם הַכַּפּוּרִים
שֶׁס"ד (ד): פֶּר מֵאִי אֵיכָא

"ואם נתעברה נתעבר
 פר מאי איכא למימנ
 ומשום גזירה ימות
 שנתה לרעיה אולא
 יחטאת שעברה שנו
 היא עומדת בבית
 אמר רבא גזירה משו
 מקדישין ואין מעריי
 הזה יואם הקדיש ו
 תיעקר פירות כסות ו
 מתכות יולך הנאה
 עיקור הנועל דלת לפ
 תקלה דמאי אי תקל
 רעיות נמי אי תקל
 כל רעיות נמי לעולב
 דלאו בני הקרבה ניי
 דבת הקרבה היא ש
 תנאי היא דתניא חדא
 יקרב בשני בשני יקר
 אידך לא יקרב מאי
 דכ"ע^(א) [לא] חיישינ
 דרבי ורבנן קא מיפס
 הא רבנן והתניא וכן
 מינה בתקלה פלגי ש
 לו אצל שעיר המושק
 עליו^(ב) ומתודה וכך
 (א) (ב) (ג) (ד) (ה) (ו) (ז) (ח) (ט) (י) (יא) (יב) (יג) (יד) (טו) (טז) (יז) (יח) (יט) (כ)
 (כא) (כב) (כג) (כד) (כה) (כו) (כז) (כח) (כט) (ל) (לא) (לב) (לג) (לד) (לה) (לו) (לז) (לח) (לט) (לכ)
 (לכא) (לכב) (לכג) (לכד) (לכה) (לכו) (לכז) (לכח) (לכט) (לל) (ללא) (ללב) (ללג) (ללד) (ללה) (ללו)
 (ללז) (ללח) (ללט) (ללכ) (ללכא) (ללכב) (ללכג) (ללכד) (ללכה) (ללכו) (ללכז) (ללכח) (ללכט) (ללל)
 (ללכא) (ללכב) (ללכג) (ללכד) (ללכה) (ללכו) (ללכז) (ללכח) (ללכט) (ללל) (לללא) (לללב) (לללג) (לללד)
 (לללה) (לללו) (לללז) (לללח) (לללט) (לללכ) (לללכא) (לללכב) (לללכג) (לללכד) (לללכה) (לללכו) (לללכז)
 (לללכח) (לללכט) (לללל) (ללללא) (ללללב) (ללללג) (ללללד) (ללללה) (ללללו) (ללללז) (ללללח) (ללללט)
 (ללללכ) (ללללכא) (ללללכב) (ללללכג) (ללללכד) (ללללכה) (ללללכו) (ללללכז) (ללללכח) (ללללכט) (ללללל)
 (ללללכא) (ללללכב) (ללללכג) (ללללכד) (ללללכה) (ללללכו) (ללללכז) (ללללכח) (ללללכט) (ללללל) (לללללא)
 (לללללב) (לללללג) (לללללד) (לללללה) (לללללו) (לללללז) (לללללח) (לללללט) (לללללכ) (לללללכא) (לללללכב)
 (לללללכג) (לללללכד) (לללללכה) (לללללכו) (לללללכז) (לללללכח) (לללללכט) (לללללל) (ללללללא) (ללללללב)
 (ללללללג) (ללללללד) (ללללללה) (ללללללו) (ללללללז) (ללללללח) (ללללללט) (ללללללכ) (ללללללכא) (ללללללכב)
 (ללללללכג) (ללללללכד) (ללללללכה) (ללללללכו) (ללללללכז) (ללללללכח) (ללללללכט) (ללללללל) (לללללללא) (לללללללב)
 (לללללללג) (לללללללד) (לללללללה) (לללללללו) (לללללללז) (לללללללח) (לללללללט) (לללללללכ) (לללללללכא) (לללללללכב)
 (לללללללכג) (לללללללכד) (לללללללכה) (לללללללכו) (לללללללכז) (לללללללכח) (לללללללכט) (לללללללל) (ללללללללא) (ללללללללב)
 (ללללללללג) (ללללללללד) (ללללללללה) (ללללללללו) (ללללללללז) (ללללללללח) (ללללללללט) (ללללללללכ) (ללללללללכא) (ללללללללכב)
 (ללללללללכג) (ללללללללכד) (ללללללללכה) (ללללללללכו) (ללללללללכז) (ללללללללכח) (ללללללללכט) (ללללללללל) (לללללללללא) (לללללללללב)
 (לללללללללג) (לללללללללד) (לללללללללה) (לללללללללו) (לללללללללז) (לללללללללח) (לללללללללט) (לללללללללכ) (לללללללללכא) (לללללללללכב)
 (לללללללללכג) (לללללללללכד) (לללללללללכה) (לללללללללכו) (לללללללללכז) (לללללללללכח) (לללללללללכט) (לללללללללל) (ללללללללללא) (ללללללללללב)
 (ללללללללללג) (ללללללללללד) (ללללללללללה) (ללללללללללו) (ללללללללללז) (ללללללללללח) (ללללללללללט) (ללללללללללכ) (ללללללללללכא) (ללללללללללכב)
 (ללללללללללכג) (ללללללללללכד) (ללללללללללכה) (ללללללללללכו) (ללללללללללכז) (ללללללללללכח) (ללללללללללכט) (ללללללללללל) (לללללללללללא) (לללללללללללב)
 (לללללללללללג) (לללללללללללד) (לללללללללללה) (לללללללללללו) (לללללללללללז) (לללללללללללח) (לללללללללללט) (לללללללללללכ) (לללללללללללכא) (לללללללללללכב)
 (לללללללללללכג) (לללללללללללכד) (לללללללללללכה) (לללללללללללכו) (לללללללללללכז) (לללללללללללכח) (לללללללללללכט) (לללללללללללל) (ללללללללללללא) (ללללללללללללב)
 (ללללללללללללג) (ללללללללללללד) (ללללללללללללה) (ללללללללללללו) (ללללללללללללז) (ללללללללללללח) (ללללללללללללט) (ללללללללללללכ) (ללללללללללללכא) (ללללללללללללכב)
 (ללללללללללללכג) (ללללללללללללכד) (ללללללללללללכה) (ללללללללללללכו) (ללללללללללללכז) (ללללללללללללכח) (ללללללללללללכט) (ללללללללללללל) (לללללללללללללא) (לללללללללללללב)
 (לללללללללללללג) (לללללללללללללד) (לללללללללללללה) (לללללללללללללו) (לללללללללללללז) (לללללללללללללח) (לללללללללללללט) (לללללללללללללכ) (לללללללללללללכא) (לללללללללללללכב)
 (לללללללללללללכג) (לללללללללללללכד) (לללללללללללללכה) (לללללללללללללכו) (לללללללללללללכז) (לללללללללללללכח) (לללללללללללללכט) (לללללללללללללל) (ללללללללללללללא) (ללללללללללללללב)
 (ללללללללללללללג) (ללללללללללללללד) (ללללללללללללללה) (ללללללללללללללו) (ללללללללללללללז) (ללללללללללללללח) (ללללללללללללללט) (ללללללללללללללכ) (ללללללללללללללכא) (ללללללללללללללכב)
 (ללללללללללללללכג) (ללללללללללללללכד) (ללללללללללללללכה) (ללללללללללללללכו) (ללללללללללללללכז) (ללללללללללללללכח) (ללללללללללללללכט) (ללללללללללללללל) (לללללללללללללללא) (לללללללללללללללב)
 (לללללללללללללללג) (לללללללללללללללד) (לללללללללללללללה) (לללללללללללללללו) (לללללללללללללללז) (לללללללללללללללח) (לללללללללללללללט) (לללללללללללללללכ) (לללללללללללללללכא) (לללללללללללללללכב)
 (לללללללללללללללכג) (לללללללללללללללכד) (לללללללללללללללכה) (לללללללללללללללכו) (לללללללללללללללכז) (לללללללללללללללכח) (לללללללללללללללכט) (לללללללללללללללל) (ללללללללללללללללא) (ללללללללללללללללב)
 (לללללללללללללל

בני אהרן עם קדושן
דאי כרבי יהודה הא
ילו תימא רבי יהודה
שמוליכו: ת"ר ²⁰ איש

רָקִיעַ אֶחָד מִטְּטֵלֵי עֶזְרָה
לְהוֹלִיךָ רֶק בְּמִטְטֵלֵי אֶחָד עַל
זֶה יִמְיִיתוּ מִנְּהֵי דְּלִילֵי בִּסְפָה
רַבִּי יִרְמְיָה דִּלָּא כִּרְבִּי
הָיִים מִתְּכַפְּרִין בְּשַׁעֲרֵי הַיָּם
לֵאמֹר לֹא קָאֵר מִטְּמֵא
יָסֵס פֶּר וַיִּמָּא דְּהֵיִינוּ טְמֵא
שִׁיבָא זְכָאִי וַיְכַפֵּר עַל הַחַיִּים
לְמַתְנִיתִין כִּרְ' שְׁמֵעוּן וְאִם
קִלְפִּי (לַעֲלֵל דָּף מֵא): תֵּן וְזִ

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר
עַלְיֵיכֶם לְשֹׁדֵד אֲתֹכֶם מִכָּל
חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּתְקַדְּרוּ
וְיִקְרָא טוֹ ל
2. וְסִמֵּן אֶהְרָן אֶת שְׂמִית
עַל רֹאשׁ הַשְּׂעִיר הַחַדִּישׁ
וְהִתְקַדְּדָה עָלָיו אַתָּה כָּל עֲוֹנוֹת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה כָּל
פְּשָׁעֵיהֶם לְכָל חַטֹּאתֵם וְנָתַן
אֲתָם עַל רֹאשׁ הַשְּׂעִיר
וְשָׁלַח בְּיַד אִישׁ עֶזְרִי
הַמִּדְבָּרָה: וְיִקְרָא טוֹ כֹּא

הגהות הב"ח

[illegible]

הגהות הגר"א

[א] במשנה תטירו והן
אומרים צרוך כו' כל"ל ומן
ההכהים וכו' עד פיהם ל"ג
(ועמ"ס רבינו בא"ח סי'
תרכ"א ס"ק ט')

תום' ישנים

[illegible]

ההכרחי משמע דלרבי צעין אף כי
השנה לא גמרה מיניה. אלא נרא
וכיון שנתחילת הרגל לא הוקדש
ממנו לתימא כיון שמכא קמא קא
[בנ]
חטאת שעברה שנתה רואין